

РЕШЕНИЕ

№ 25174

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **4270** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба, допълнително уточнена, от А. Г. М., с която срещу Министерство на правосъдието са предявени обективно съединени иски за обезщетение за неимуществени вреди, причинени от внесени от министъра на правосъдието по отношение на ищеца Предложение за освобождаване от длъжност „съдия“ рег.№11-04-9№07.02.2020г., което е отхвърлено с Решение на съдийската колегия от 31.08.2021г., и Предложение за налагане на наказание по чл.308, ал.1, т.2 от ЗСВ „намаляване на трудовото възнаграждение с 20% за срок от една година“, отхвърлено с Решение по Протокол №36, т.4 на съдийската колегия на ВСС, потвърдено с решение №1245/10.02.2022г. по адм.д.№11419/2021г., оставено в сила с решение №7112/14.07.2022г. на ВАС-Втора колегия, 5-членен състав. Твърдените от ищеца неимуществени вреди се изразяват в сринат личен и професионален престиж, уронване на лично и човешко достойнство, злепоставяне пред близки, приятели и колеги, здравословни проблеми, приключване на всякакви планове за кариерно израстване. Срокът за който се претендира обезщетение е от датата на направеното предложение до отхвърлянето му. Претендира се обезщетение в размер на 80 000лв. за претърпените вреди от предложението за налагане на наказание „освобождаване от длъжност“, ведно със законната лихва считано от 19.10.2021г. до окончателното изплащане на главницата, и 20 000лв. за вреди от предложението за налагане на наказание „намаляване на основното трудово възнаграждение“, ведно със законната лихва считано от 14.07.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

В съд.з. ищецът А. Г. М., чрез адв.Б., и в представена писмена защита, поддържа

исквата молба. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Ответникът Министерство на правосъдието, в представен по делото отговор на исквата молба, чрез юриск.Т. в съд.з. и в представена от нея писмена защита, оспорва иска като недопустим, алтернативно-неоснователен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на иска.

Като взе предвид становищата на страните, събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключенията на вещите лица по назначените по делото експертизи - съдебно-медицинска и съдебно –психологическа, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С Предложение рег.№11-04-9/07.02.2020г., с допълнение от 14.02.2020г., министърът на правосъдието е предложил на Висшия съдебен съвет да наложи дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 ЗСВ на ищецът А. М., в качеството му на съдия от Специализирания наказателен съд /СпНС/, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 и т. 4 от ЗСВ, поради накърняване престижа на съдебната власт. Като основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност е посочено публично изявление на държавния секретар на САЩ-М. П. за налагане на забрана за влизане в САЩ заради участието му в сериозна корупция на съдията от Специализирания наказателен съд А. М., който в качеството си на длъжностно лице е участвал в корупционни действия, които подкопават върховенството на закона и сериозно компрометират независимостта на демократичните институции в България. В предложението се твърди, че е налице неблагоприятен резултат за авторитета на съдебната власт и българската държава, като се засяга доверието и независимостта на съдебната система, както и международната оценка за възможността да се прилага принципът на върховенството на правото. Посочва се, че този резултат е постигнат с действия на съдия А. М. по администриране и разглеждане на делото, образувано по искането за отмяна на мярка за неотклонение, по което е разрешил нещо, което не е поискано от защитата, като е позволил на обвиняем да напусне страната на конкретни дати за събития. Също така в нарушение на процедура, уредена в НПК не е поискано становище на прокурора, разрешението за напускане на страната е направено без произнасяне от прокурора, евентуално от съда при негов отказ. Също така, че е образувано частно наказателно дело без компетентност за това и иззел компетентността на водещия разследването прокурор.

На заседанието на 31.08.2021 г. по Протокол № 31 по т. 2.3 СК на ВСС не е приела предложението за налагане на дисциплинарно наказание, като на основание чл. 33, ал. 4 е счела предложението за освобождаване на ищеца от длъжността „съдия“ е отхвърлено.

На заседанието на СК на ВСС на 19.10.2021г. по протокол № 36 по т.4 по направено предложение от член на СК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ, е взето решение „Не приема предложението за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ - „намаляване на основното трудово възнаграждение в размер на 20% за срок от една година“ на А. М. - съдия в Специализирания наказателен съд. Жалбата срещу решението на министъра на правосъдието е отхвърлена с решение №1245/10.02.2022г. по адм.д.№11419/2021г. на ВАС-Шесто отделение, оставено в сила с Решение №7112/14.07.2022г.

Разпитаните по делото свидетели Ц. К., колега на ищеца в СНС, К. С.-М., съпруга на ищеца, и Г. М.-Г., негова дъщеря, установяват психическото и здравословно състояние на ищеца след направеното от министъра на правосъдието предложение за освобождаване на съдия М.. Свидетелите сочат, че ищецът изживявал изключително тежко направеното предложение, имал здравословни проблеми - няколко пъти се наложило да ходи до бърза помощ заради проблеми със

сърцето /свидетелите сочат, че ищецът е с исхемична болест, прекарал е инфаркт и има поставени стентове през 2009-2010г/, завишил и количеството на приеманите от него лекарства. Драстично се променило отношението на колегите и познатите към ищеца –страхували се да общуват с него. Ищецът се притеснявал и че положението му се отразява и на това на членовете на неговото семейство, към които отношението също се променило, а в този период една от дъщерите му била в напреднала бременност и той се притеснявал, че тормозът се отразява и на нея. Семейството било преследвано и от медиите. Според свидетелите, ищецът бил възпрепятстван и в професионалната си кариера - при закриването на СНС, той мотивирал искане да стане военен съдия, тъй като професионално е тръгнал като военен прокурор, но му беше отказано, под формален претекст; кандидатствал и за повишение на апелативно ниво, но поради драстично занижени точки по атестацията му, ищецът се оттеглил от конкурса.

Съгласно заключението на вещото лице д-р Н.С.-специалист вътрешни болести и кардиология, психоемоционалният стрес е добавен рисков фактор за възникването на исхемична болест на сърцето.

Вещото лице Е. М.-психолог сочи, че образуването и водено срещу ищеца дисциплинарно производство пред ВСС, съпроводено от негативен за личността му обществен дебат, са поставили психиката му в състояние на остър стрес, на живот в хроничен стрес, от който са ескалирали патологично симптомите на сърдечно съдовите разстройства, пострадал е начина на житейско функциониране от професионален, личностен, семеен и здравословен в соматично и емоционално естество тип. Вещото лице, сочиЗавишените симптоми на тревожност, депресивни изживявания, висока загриженост за здравето, самоизолацията, засегнатата доверчивост към хората са характерни за посттравматизъм и за поставяне в начин на живот в хроничн стрес. Тези патологични симптоми и изживявания са характерни и изводими от житейски ситуации с преживяни събития, носещи за психиката висок стресогенен потенциал, какъвто е бил за ищеца процесния период 2020-2022г. Обективно вещото лице извежда състоянието на преминало състояние на стрес в тежко хронично стресово състояние и състояние на дистрес от високите стойности в клиничните скали и някои субскали от направеното от него количественото психологично изследване.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са искиове за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от предложение на министъра на правосъдието, въз основа на което е образувано пред ВСС дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца, завършило с отхвърляне на предложението.

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав:

1. Незаконосъобразен акт, действие или бездействие, като в случаите, когато отговорността се претендира от незаконосъобразен административен акт, законът поставя изискването той да е отменен по съответния ред (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК). Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението (съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК).
2. Вредоносен резултат, наличие на реална вреда – претърпяна вреда (имуществена и/или неимуществена) и/или пропусната полза, настъпила за ищеца.
3. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на някои от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред; като тежестта да докаже наличието им е за ищеца.

В случая съдът намира за доказани претърпени от ищеца, в периода от направеното от министъра предложение за налагане на дисциплинарно наказание до потвърдения от съда отказ на СК на ВСС за налагане на такова, неимуществени вреди, изразяващи се във влошаване на симптомите на сърдечното му заболяване, преживян остър стрес и дистрес, притеснение в изключително висока степен относно професионалния му, социален, личен и семеен живот.

По отношение на първата предпоставка за ангажиране на отговорността по ЗОДОВ, обаче, съдът приема, че предложението на министъра на правосъдието за образуване на дисциплинарно производство по чл.312, ал.1, т.4 ЗСВ не представлява адм.акт по чл.21 АПК, тъй като с него не се засягат непосредствено права, свободи или законни интереси на ищеца. Предложението е волеизявление по чл.21, ал.5 АПК, което е част от производствата по издаване на индивидуален административен акт – решение на СК на ВСС. Също така, образуването на дисциплинарно производство по постъпило предложение по чл. 312, съгласно чл.316 ЗСВ става с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет, т.е. търпените от дисциплинарно производство вреди не са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с предложението на министъра, а са опосредени от акта на Висшия съдебен съвет.

Следва да бъде отбелязано и че по делото не се установява предложението за налагане на дисциплинарно наказание „намаляване на основното трудово възнаграждение“ да е направено от министъра на правосъдието.

С оглед горното, съдът намира, че в случая не е налице предпоставка за ангажиране на имуществената отговорност на ответника по реда на ЗОДОВ, тъй като предложението на министъра за налагане на дисциплинарно наказание не представлява незаконосъобразен административен акт по чл.21 АПК, поради което предявеният иск ще следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника ще следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

По изложените съображения Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ обективно съединени иски, предявени от А. Г. М., да бъде осъдено Министерство на правосъдието да му заплати обезщетение в размер на 80 000лв. за неимуществени вреди, причинени от внесено от министъра на правосъдието Предложение за освобождаване от длъжност „съдия“ рег.№11-04-9№07.02.2020г., което е отхвърлено с Решение на съдийската колегия от 31.08.2021г., ведно със законната лихва считано от 19.10.2021г. до окончателното изплащане на главницата; и обезщетение в размер на 20 000лв. за неимуществени вреди, причинени от Предложение за налагане на наказание по чл.308, ал.1, т.2 от ЗСВ „намаляване на трудовото възнаграждение с 20% за срок от една година“, отхвърлено с Решение по Протокол №36, т.4 на съдийската колегия на ВСС, потвърдено с решение №1245/10.02.2022г. по адм.д.№11419/2021г., оставено в сила с решение №7112/14.07.2022г. на ВАС-Втора колегия, 5-членен състав, ведно със законната лихва считано от 14.07.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА А. Г. М. да заплати на Министерство на правосъдието съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет / лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

С

ЪДИЯ: